

Bublifuk

Napísala
Erika Zahumenská-Slezáková

Dobrá víla

Za zákrutou na lúčke
stojí veľký dom.
Obýva ho víla Ela,
inak patrí snom.

Víla tkáva za úsvitu
nežný hodváb z rannej rosy,
ladí harfu z pavučiny,
v dlani kvietky z lúky nosí.

Hreje teplom svojej lásky
motýliky, detské vlásky...

Pomocníčka – krásna pani,
ktorá všetkých vôkol chráni.

Nedovolí smútku vstúpiť,
odfúkne ho z cestičky.

Mávne prstom, zažela ti:
„Bud' šťastný, môj maličký!“

Výskumník

Dnes som videl kominára,
sestra Iva preto tára:
„Prinesie ti šťastie?“
Čo sa do mňa stará!

Prezradím vám – chcel som čosi.
Zaujímam sa o rakety.
Objavovať nové svety
– to by bolo niečo!
Oblečený do skafandra,
v ruke prístroj, žiadna handra
na utretie prachu.

Robiť prieskum, hlásiť na Zem
všetky zmeny na obežnej dráhe!
Miesto toho?
„Kúp dve maslá, vlastne jedno,
dve sú príliš drahé!“

Padám z kozmu hlavou dolu
do obchodu rovno za rohom.
Skúmam, váham, nesmiem popliesť
maslo s tvarohom.

Elegán

Neumytý, strapatý, beží Peter do školy.
Umývať sa? Česať? Voda škodí koži!
Špinavý byt?! Ved' to nebolí.

„Ktože sa mi díva do uší?“ Ktože?
Peter netuší.

Tinka, Vierka, Nelka, pani učiteľka,
ba aj pokladníčka v Tesco.
Petřík, Petřík, že si sa hral včera v piesku!

Chlapec mieni:
„Bahenné metále a bodliaky v tričku
sú ozdoby boja.
Ach, tie ženy! Vari sa ich boja?“

Ráno ale, pre istotu upravený,
pekne umytý, píska na dievčatá.
Vierka Tinky opýta sa:
„Poznáš toho elegána, moja zlatá?“

Prechod pre chodcov

Kto je väčší? Auto či ty?
Kubo strapatý!
Bežíš v cestu bez rozmyslu,
sprava, zľava – všetci stojte.
„Nákladiaky? Autobusy?
Všetky sa ma bojte!“

Si najväčší frajer,
jasné ako facka.
Len mamina kričí:
„Bude z teba placka!“

Čože sú to za pruhy?
Predsa pravá zebra.
Pruhy priamo z Afriky
zo zebrinho rebra.
Cez pruhy sa prechádza,
keď zelená svieti.
Túto pravdu ovládajú
všetky múdre deti.

Bublifuk

Mám bublifuk,
denne s ním tvorím,
fuki-fuk.

V modrej bublinke
som ubytoval slona,
v ružovej tigra,
zelená ukrýva paviána.

Zvierací panelák!

Staviam domy, mrakodrapy,
celé mestá.
Dve bublinky dohromady,
medzi nimi cesta.

Z troch bublín je bufet.
Denne chutná strava!
V štvrtej čaká lekár,
ak niekoho bolí hlava.

Z mydlovej peny postavím aj kino,
tiež zábavný podnik,
v ktorom ponúkajú
rôzne druhy vody a nie víno.

V kútiku nechám miesto
na budovu školy.
Doprajem rozum každému,
aj keď viem,
že naučiť sa niečo nové občas bolí.

Jednu bublinku posielam aj vám.
Postavte si niečo sami!
Občas treba pracovať,
nie čas tráviť iba hrami.

Červík Nervík

Zdravý telom, slabší duchom,
schovával sa červík
pod lopúchom.

Plašili ho veľké margaréty,
kohútí hrebeň, šaty tety Gréty
i zatúlaná mačka.
„Byť červíkom,“ mienil,
„nie je žiadna hračka!“

Čo s tým robiť?
Ako získať odvahu?
Starý slimák radí:
„Chce to hlavne rozvahu.
Otvoril som letný dom,
mám na chrbte penzión.
Potrebuješ dovolenku, ubytuj sa,
uvidíš!“

Nervík skúsil mäkkú skrýš.
Ako bonus dobrú stravu,
telocvik a denne vtipy.

Mnohokrát sa schuti smial.
O týždeň – už vyliečený – čudoval sa:
„Slzy? Nervy? Kto by o ne stál!“